

LA TRANSFIGURACIÓ

per HILARI RAGUER, osb

Estem avesats a contemplar el misteri de la Transfiguració el 6 d'agost, i sorprèn la pràctica litúrgica, que des de molt antic l'assigna a aquest segon diumenge de Quaresma. Però aquest és el seu veritable context, que ens ajuda a entendre el sentit genuí de l'episodi. El Tabor —aquella muntanya de la Galilea on tradicionalment se situa aquest esdeveniment— ha esdevingut en la nostra imaginació el lloc per excel·lència de l'elevació per damunt de les realitats terrenals fins a la contemplació de la glòria de Jesús i la intimitat amb ell. El Tabor és per a nosaltres un d'aquells moments fugissers en els quals el fervor o el goig espiritual ens arrabassen i ens sembla que tastem el cel. Aleshores ens identifiquem amb Pere i fem nostres les seves paraules: «Senyor, que n'estem de bé aquí dalt!», i voldríem plantar-hi una tenda i quedar-nos-hi, sense baixar mai més de dalt de la muntanya mística. Però no és aquest el sentit de l'episodi.

Si obrim la Bíblia pel capítol 9 de Marc, o pels llocs paral·lels de Mateu o Lluc, trobarem que diu: «Sis dies després...». Després de què? Després de la confessió de Pere a Cesarea, quan Jesús pregunta primer qui diu la gent que és el Fill de l'Home, i a continuació qui diuen ells, els deixebles, que és ell, i Pere, en nom de tots, respon: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús aleshores, segons Mateu, el proclama benaurat, perquè aquell acte de fe no li ha sortit de la cam ni de la sang, és a dir, de la seva capacitat humana, sinó que li ho ha revelat el Pare del cel. I a continuació Jesús va començar a anunciar-los que havia de patir molt i morir, però que després ressuscitaria. Pere, amb tota la seva bona voluntat i portat per l'estimació que tenia al Mestre, exclama: «De cap manera, Senyor! No pot ser que això us passi!». Però Jesús li replica: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! M'ets pedra d'escàndol, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes». De manera que, en qüestió de minuts, Jesús tracta Pere —la pedra sobre la qual edificarà la seva Església!— primer de benaurat i després de Satanàs, perquè primer l'havia confessat com a Messies no guiat per saviesa humana sinó creient la revelació divina i, en canvi a continuació, deixant-se portar dels bons sentiments i l'amor que professava al Mestre, diu que no pot ser que hagi de patir i morir.

Sant Pere era impulsiu, ple de bona voluntat, però no sempre l'encertava. Com quan no es volia deixar rentar els peus. També en el moment de la Transfiguració, aquella frase de «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies» no ens és reportada com un model de vida espiritual, sinó tot al contrari. Fixeu-vos que Pere no demanava una cabana per a ell o per als altres dos deixebles; s'acontentava amb dormir al ras, amb tal que aquella visió i aquella companyia no s'acabessin mai més. Però aquest desig de Pere no és un model per imitar, sinó una temptació a evitar. Marc el ridiculitza, quan comenta: «No sabia pas què es deia».

Jesús va prevenir repetidament els seus deixebles de l'escàndol que per a ells significaria la creu ja propera, i per encoratjar-los a superar aquell escàndol es va

Diumenge 2n de Quaresma, cicle B

dignar a mostrar-los algun besllum de la glòria. Però no es tractava d'instal·lar-se dalt d'aquella muntanya i fruir ja d'una felicitat que no és d'aquest món. El que els deixebles havien de fer era adonar-se que la Llei i els Profetes, personificats en Moisès i Elies, ja havien anunciat que la glòria del Messies només s'aconseguiria pel camí de la creu, i prestar atenció a la veu del Pare que els deia: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo». No es poden quedar al Tabor: han de baixar i fer camí, amb Jesús, cap a Jerusalem, on es complirà tot el que Jesús els ha anunciat. Aquella visió gloriosa els ajudarà a no escandalitzar-se de la Passió i creure després en la Resurrecció.

El sentit d'aquest episodi en el context quaresmal queda així ben clar: la Quaresma és camí cap a Jerusalem i preparació per a la festa de Pasqua, en la qual rebrem o renovarem el nostre baptisme, que és configuració sacramental amb el misteri de la mort i resurrecció de Crist: morir al pecat, ressuscitar a la santedat. Qui vulgui ser deixeble de Jesús ha de negar-se ell mateix, prendre la creu i seguir-lo pel seu mateix camí.